

# پای صحبت شالیکاران در گیلان

هدایت احمدی

در جریان صحبت با تعدادی از کشاورزان (جمعا بیش از ۶۰ تا ۷۰ نفر) شهرستان های فومن ، صومعه سرا و شفت در چند شالیکوبی که محل تجمع شالی کاران بود<sup>۱</sup> ، سئوالات متعددی صورت گرفت از جمله:

- هدفمند کردن یارانه معنی اش چیست؟
  - فرم های اقتصادی خانوار برای چیست؟
  - سهام عدالت چه صیغه ای است؟
- که متناسب با سئوالات جواب داده شد. (البته به شوخی و جدی چون ما را دم و دستگاهی می دانستند).

در باره پر کردن فرم های اقتصادی گفتیم که شما چطوری آنها پر کردید و جواب دادید، گفتند همین طوری که به شما جواب می دهیم. حقیقتش را نوشتیم. هزینه ها با در آمد ها مناسبتی ندارند.

برای جبران کمبود در آمدهایمان مجبوریم از خودمان بزنیم و خیلی چیزهایی که لازم و ضروری است را از زندگی مان حذف کنیم. پول خرید کود ۱۰ هزار تومانی و ۱۵ هزار تومانی و حتی ۲۰ هزار تومانی را نداریم.

حقیقت اینست که شمار معدودی از روستائیان منطقه ما هزینه ها و در آمد هایشان با هم می خواند و بیشتر از ۸۰ تا ۹۰ از بهره بر داران منطقه (خوش نشینان حواله شان با کرام الکاتبین است آنها وضعشان خیلی بد تر از ما هستند مثلا همین کارگرانی که الان در این شالیکوبی ها کار می کنند سالی چند ماه در این روستاها کار می کنند مجبور می شوند برای کار به شهر ها از جمله به رشت بروند . ) زور زورکی سال را به پایان می رسانند. البته ما شالی کار ها در آمد هایمان را باید با خانواده پسر هایمان که ازدواج کرده اند و حتی دخترهایمان که ازدواج کرده اند تقسیم کنیم و یا حداقل به آنها کمک کنیم و گر نه زندگی شان نمی چرخد.

## راه حل

به عنوان مثال ما در موقع برنج کاری نیاز زیادی به پول برای کشت و کار داریم. مجبور می شویم تومانی ۵ ریال از نزول خواران قرض بگیریم. بهترین کمک و یاری به ما وام با بهره کم و حتی بدون بهره می باشد که بتوانیم بعد از فروش محصول آنرا پس بدهیم. به جای پر کردن فرم های اقتصادی خانوار، دادن سهام عدالت و... بهتر است در این منطقه تعدادی کارخانه احداث کند تا بچه های ما و خوش نشینان و جوانان بیکار را جذب کنند. اگر فشار اقتصادی جوانان بیکار و اطرافیان بیکار نباشد شاید ما زندگی مان کم و بیش بچرخد.

بیشتر گفتگو کنندگان معتقد بودند کارهایی که دولت احمدی نژاد- از جمله سهام عدالت و هدفمند کردن یارانه ها - می کند کار های بی فایده و بی ارزشی است و بیشتر با شك و تردید نسبت به موفقیت آنها بر خورد می کردند و ضمنی و در آخر های صحبت ها ( که ترس شان از ما ریخته بود) می گفتند حتما کاسه ای زیر نیم کاسه است.

کشاورزان شالی کار تعریف می کردند که دولت و وزارت جهاد کشاورزی توزیع و فروش کود های شیمیایی منطقه را به دست يك نفر از باند خودشان داده اند. ابتدا مقداری کود و سم توزیع می کند و بعد از چند روز يك دفعه می گوید که تمام شده است. با توجه به نیاز کشاورزان و ضروری بودن تهیه نهاده های فوق مجبور می شویم با قیمت چند برابر خریداری کنیم.

قیمت برنج نسبت به سال گذشته- مرداد و شهریور و مهر سال ۸۶- دو بر ابر شده است. پارسال قیمت برنج در ارقام مختلف بین ۸۰۰ تا ۱۲۵۰ تومان در کیلو گرم فروخته می شد و امسال فروش برنج به ۱۶۰۰ تا ۲۵۰۰ تومان رسیده است ولی هزینه ها دیگر از جمله نهاده ای کشاورزی، هزینه ماشین آلات و.... تقریباً سه برابر شده است. يك کیسه کود شیمیایی ۵۰ کیلو گرمی در سال ۸۶ حدود ۳ هزار تومان بود و امسال تا ۱۵ هزار تومان است.

در شهر صومعه سرا قیمت يك خانه ۵۰ متر مربعی پارسال همین موقع ۶ میلیون تومان و اکنون به ۵۰ میلیون تومان رسیده است.

در منطقه آزاد تجاری کاسپین در بندر انزلی يك مغازه دو سال پیش ۱۲ میلیون تومان و هم اکنون ۱۴۰ میلیون تومان است.

**چند تا از شالیگوب ها** می گفتند که برق ما را گران کرده اند و یا می خواهند گران کنند، دولت زورشان به بازاریان تهران و رشت نمی رسد و جرات نمی کند برق آنها را زیاد کند ولی زورش به ما می رسد. در سالهای اخیر جهت مبارزه با آفات امراض در شالی کاری ها( و نیز در زارعت پنبه و عده ای از گیاهان زراعی) از مبارزه بیولوژیکی به جای مبارزه شیمیایی استفاده می کردند و این روش بتدریج جا افتاده بود. از دو سال پیش به این طرف این نوع مبارزه که از نظر حفاظت از محیط زیست تاثیر زیادی داشته تعطیل شده است. کشاورزان معتقد بودند- که درست است- برای اینکه سموم شان با قیمت بالا ( که عمدتاً در بخش خصوصی متمرکز شده است) به فروش برود این نوع مبارزه را- که هم از نظر اقتصادی برای بهره بردارن بسیار مناسب و با صرفه بوده و هم از نظر محیط زیستی بسیار کار مثبتی بوده است- را تعطیل کرده اند. شالی کاران دست های مافیای بخش خصوصی با همکاری دولتی ها را در این کار دخیل می دانستند.

راه توده ۱۹۷ ۱۰,۲۰۰۸,۱۳